Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]s est pastus doctrinalis instructionis. Jste est melior.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

regnabim⁹. Et. j. Pe. iiij. Cōicantes chri
paſſionib⁹ gaudete vt ⁊ in reuelatione glo
rie eī⁹ gaudeatis exultantes. Et Bern. in
ſer. de ramis pal. Pñs tribulatio eſt via vi
te: via glorie: via ciuitatis habitaculi: via
regni. Hec ille. Hic pfecto eſt turbo ille ꝑ
quem helias. i. vir iuſt⁹ aſcendit in celū. vt
dr. iiij. Reg. ij. Qm̄ igit̄ multas tribulatio
nes paſſus eſt glioſus Silueſter: Idcirco
merito dicit ei dñs. Serue bone ⁊ fi. intra
in gau. ⁊c̄.

Tertio apparuit glorioſus ſilueſter
bon⁹ dñi ſuus ⁊ fidelis ⁊ intrauit i
gaudiū dñi ꝑ paſtoralē diligentiā
operoſam ⁊ vigilē. In paſtorali pfecto di
ligentia oñdit̄ bonitas atq₃ fidelitas pa/
ſtoris ⁊ ꝑ eam tandē intrat in gaudiū dñi.
Vñ Mat. xxiiij. Quiſputas eſt fidel' ſu⁹
⁊ prudēs quē ꝯſtituit dñs ſuꝑ familiā ſuā
vt det illis cibū in tpe: Btūs ille ſu⁹ quē
cū venerit dñs ei⁹ inuenerit ſic facientem.
Amen dico vob̄ ſuꝑ oia bona ſua ꝯſtituet
eū. qꝛ vicȝ btitudo ad quā ſic introducit̄ ē
ſtatus oim̄ bonoꝝ aggregatione pfectus.
vt dr. iij. ꝺ ꝯſol. Et lu. xij. Quiſputas ē fi
delis diſpenſator ⁊ prudēs quem ꝯſtituit
dñs ſuꝑ familiā vt det illis i tpe tri. mēſu.
Btūs ille ſu⁹ quē cū venerit dñs iuenerit
ſic facientē. Vere dico vob̄ qm̄ ſuꝑ oia que
poſſidet ꝯſtituet illū. Hec ibi. Fuit aūt be
atus ſilueſter vigilans ⁊ diligens in offi/
cio paſtorali paſcēdo pplꝫ di. apo. iij. Eſto
vigilans ⁊ ꝯfirma cetera q̄ moritura erant
. i. ꝯfirma tibi ſubditos v̄bo ⁊ exemplo q̄
iō dicunt̄ morituri qꝛ ppl's ꝺ facili labitur
ad ptā niſi exemplo ⁊ v̄bo paſtoꝝ ſuſten
tet̄. Hiere. vj. Paſcet vnuſqſq₃ eos q̄ ſub
manu ſua ſunt. Pauit aūt glioſus Silue
ſter pplm ſibi cōmiſſū diligent̄ ⁊ vigilanter
triplici paſtu ſeu pabulo

Primus eſt paſtus tpalis ſuſtētatiōis.
Iſte eſt bonus.

Scōs eſt paſtus doctrinalis inſtructio
nis. Iſte eſt melior.

Tertius eſt paſtus v̄tualis exemplatio
nis: Iſte eſt optimus.

Primus eſt paſtus tpalis

ſuſtentationis Amb. Paſce fame morien
tē. Si em̄ paſcēdo ſuare potueris ⁊ nō pa
ueris occidiſti. Et hr̄ ꝺ. lxxxvj. di. c. Paſce
Idem in lib. ꝺ offi. ⁊ hr̄. xij. q. ij. Aur. Au
rū hȝ eccl'ia nō vt ſuet ſȝ vt eroget ⁊ ſubue
niat in neceſſitatib⁹ paupeꝝ. Hec ille. Fuit
q̄ppe btūs ſilueſter oino dedit⁹ opib⁹ pie
tatis ⁊ mie. Vñ oim̄ orphanoꝝ: viduarū:
⁊ paupeꝝ noia in ſcriptis habebat ⁊ oīb⁹
de neceſſarijs ad vitā pɏidebat. j. Tim. iiij.
Pietas ad oia vtilis eſt. Erat em̄ hoſpital
multū. Vide hec ⁊ alia ampli⁹ in legendis
Hebre. xiij. Hoſpitalitatē nolite obliuiſci
Et. j. Pe. iiij. Hoſpitales inuicē ſine mur
muratiōe. et Rhom. xij. Hoſpitalitatē ſe
ctantes. Sic itaq₃ paſcendo pplm̄ tpali et
corpali pabulo meruit intrare in gaudiū
dñi. Lu. xviij. Da paupib⁹ ⁊ habebis the
ſau. in ce. et Tobie. iiij. Quō potueris eſto
miſericors ⁊c̄. Premiū em̄ bonū tibi the
ſaurizas ⁊c̄. et Mat. xxv. Dicet dñs iuſt
Venite bñdicti pr̄is mei pci. re. ⁊c̄. Eſur
ui em̄ ⁊ dediſtis mihi manducare. Siti
⁊c̄. Hoſpes erā ⁊ collegiſtis me ⁊c̄. Et ſe
quit̄. q̄ȝdiu vni ex minimis meis feciſtis
mihi feciſtis. Vñ ptȝ qꝛ ꝓpter opa pietat
⁊ miſcōie introducunt̄ boni in gaudiū dñi
ſui tanq̄₃ ſerui boni ⁊ fideles fideliter vi
diſpēſātes bōa ſibi a dño ꝯceſſa ⁊ cōmiſſa

Scōs ē paſtus doctrinal

inſtructionis. Hiere. iij. Dabo vobis pa
ſtores iuxta cor meuȝ ⁊ paſcent vos ſcia et
doctrina. Bern. Hec ſunt q̄ paſtori ꝯueni
unt: bonitas: diſcipli̅a: ⁊ ſcia. Bonitas m
hit: diſciplina corrigit: ſcia paſcit. Hec ille.
Ad titū. ij. Loq̄re ⁊ exhortare. Greg. Pa
ſtor duȝ delinq̄ntes corrigere noluerit pro
culdubio tacēdo occidit. Hec ille. Beat
itaq₃ ſilueſter pauit documētis ⁊ doctri
ſpūalib⁹ pplm: infideles ad fidē vocando
⁊ in fide inſtruendo. Int̄ q̄s etiā ipm̄ co
ſtantiſſimū imperatorē inſtruxit ⁊ bapti
uit. Vide legendā qꝛ pulcra eſt illa hiſto
ria. Pauit inſuꝑ iā inſtructos ꝯfirmādo e
ad bonū ſꝑ admonēdo Ad titū. iij. Adm
ne illos ad oē opus bo. paratos eē. Preterea
pauit ipm̄ cleꝝ ad vigilē greḡ cōmiſſi cu
ſtodiā exhortādo. Unde morti appropi
quās cleꝝ monuit vt int̄ ſe ſꝑ charitatē h
berent ⁊ eccl'ias ſuas diligentiſſime gube
narent. Et poſt hec in dño feliciter obdor
miuit anno dñi. cccxx. Sicq₃ vt fidelis ſe
uus intrauit in gaudium dñi ſui. Dani

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Qui ad iuſticiã erudiũt m̃ltos: erũt q̃ſi ſtel
le in ꝑpetuas etnitates. Hec ibi.

Tertius eſt paſtus virtua

lis exemplationis. Vñ Jo.x. dr̃ ꝙ bonus
paſtor cũ ꝓprias oues emiſerit: ãn eas va//
dit. ſ. ꝑ bona exempla: ⁊ implendo ea q̃ do
cet. Nõ em̃ ſufficit oib⁹ bona dicere q: ne
ceſſariũ ẽ ⁊ facere. q: dic̃ Aug. Bñ doce//
re ⁊ male viuere: eſt ſeipm̃ cõdemnare. Et
ſic dic̃ Greg. Dũ paſtor ꝑ abrupta ſcelez
gdit: neceſſe ẽ vt grex ad ꝑcipitiũ ſeq̃tur.
Jõ ad Titũ. ij. Jn oibus p̃be te exemplũ
bonoꝝ operũ: in doctrina: in integritate: i
grauitate. Sic faciebat b. ſilueſter: q̃ adeo fi
de ⁊ morib⁹ reſplẽdebat vt nõ ſolũ a chr̃i//
anis: vez etiã a paganis miro diligeret̃ af
fectu. Per hãc itaq ꝫ paſtoralẽ diligẽtiã vt
ſeruus bon⁹ ⁊ fidelis intrauit in gaudiũ
dñi. j. Pe. v. Paſcite q̃ in vob eſt gregem
dei: ꝓuidẽtes nõ coacte ſʒ ſpõtanee ſcḋm de//
um: neqꝫ turpis lucri grã: ſʒ voluntarie: ne//
qꝫ vt dñantes in cleris ſʒ forma facti gre//
gis ⁊ ex aio. Hec ibi. Et nota ꝙ dic̃: nõ co
acte ſʒ ſpõtanee. i. non amaro aio ſʒ libero
ex charitate. alias em̃ nõ eſſet ſeru⁹ bon⁹.
Nota etiaz ꝙ dic̃: neqꝫ turpis lucri grã. i.
ꝓpter queſtũ tp̃alem aut vanã gl̃am ſʒ vo
luntarie ꝓpt̃ hõrez diuinũ. neqꝫ vt dñantes
⁊c. tanqꝫ elati ꝑ ſuꝑbiã: ſʒ facti forma. i. exẽ
plar gregꝫ: ꝑ ſcãm ꝯuerſationẽ exemplarẽ
alias em̃ nõ eſſent ſui fideles. Et deinde
ſequit̃ remuneratio cũ dic̃ ibidẽ. Et cũ ap
paruerit p̃nceps paſtoꝝ ꝑcipietis imarceſ
ſibilẽ eterne glĩe coronã. Hec ibi. Ex di//
ctis itaqꝫ patz q̃m glĩoſus ſilueſter fuit fide
lis ſeru⁹ ⁊ bonus. Bon⁹ inquã ꝓpter cha//
ritatiuã affectionẽ. Nam charitas eoꝫ ani
mã vnit deo facit eã ꝑticipare diuinã bo//
nitatẽ ⁊ ſic facit eã bonã ꝑticipatiue. q: ſic
dr̃ Luc. xviij. Nemo bon⁹ niſi ſolus deus
Qḋ eſt intelligendũ de bono ꝑ eſſentiam
Dicit̃ aũt hõ bonus ꝑ ꝑticipationẽ diuie
bonitatis que hr̃ ꝑ charitatẽ ꝑ quã mens
hũana adheret ipi ſũmo bono. et vn⁹ ſpiri
tus cũ deo efficit̃: iuxta illud aplĩ. j. Co. vj
Qui adheret deo vn⁹ ſpũs ẽ. Fidelis autẽ
dr̃ ꝓpt̃ talentoꝝ ſibi cõmiſſoꝝ v̓tuoſã diſ//
penſationẽ ad laudẽ dei ⁊ glĩam. Jõ tãdẽ
meruit audire illã dulciſſimã dñi vocem.
Euge ſerue bone ⁊ fidelis ⁊c. Jntra in gau
dium dñi tui. Hui⁹ itaqꝫ exemplo ſtudea//
mus deo ſeruire fideliter vt inter bonos et
fideles dñi ſuos inueniri: ⁊ tãdẽ in gaudiũ
dñi perenniter introduci mereamur: Amẽ.

De ſancto Hilario pictauenſi epiſcopo Sermo

Vos eſtis lux mundi. Mat. v. Sic in celo po
ſuit deus luminaria corꝑalia vt
lucerent ſuꝑ terrã. vt ſcribit̃ Geñ. j. Jta in
celo militantis eccl̃ie poſuit diuerſa lumi//
naria ad illuminãdas mentes hoim. Jpſe
q̃ppe chr̃s eſt luminare mai⁹ q̃ſi ſol. q̃ dicit
Jo. viij. Ego ſũ lux mũdi. Jpa aũt virgo
ſacratiſſima mr̃ dei eſt luminare etiã ma//
gnũ: min⁹ tñ qꝫ p̃mũ Cañ. vij. Pulcra vt
luna q̃ illuminat noctẽ hui⁹ mũdi. Glĩoſi
aũt aplĩ ⁊ alij ſancti ſunt q̃ſi ſtelle ſplẽdide
Et p̃cipue illi q̃ nõ ſolũ vite ſanctitate ſplẽ
duerũt ſʒ ⁊ doctrine claritate oñderunt q̃li
ter diſcernenda ſit v̓tus a vicio ⁊ lux a te//
nebris Geñ. j. Poſuit ſtellas in firmamen
to celi vt lucerẽt ſuꝑ terrã ⁊ p̃eſſent diei ac
nocti ⁊ diuiderent lucez ac tenebras. His
itaqꝫ dicit ſpẽaliter dñs. Vos eſtꝫ lux mũ
di. Jnter iſtos aũt rutilantiſſime ſplendu
it glorioſus chr̃i ꝯfeſſor hilari⁹ q̃ multipli
citer eccl̃iam illuſtrauit. Jõ vere dici põt
lux mundi Lux inquã habens tres nobiliſ
ſimas ꝯditiones

Primo ſplendoris pulcritudinẽ. Siue
ſplendorem ſpecioſum.

Scḋo ardoris plenitudinẽ. Siue ardo
rem copioſum.

Tertio vigoris fortitudinẽ. Siue vi//
gorez fructuoſum.

Primo igit̃ fuit btũs hilarius lux
mũdi ſplẽdorẽ hñs ſpecioſũ. Ecci.
xxvj. Lucerna ſplẽdens ſuꝑ cande
labrũ ſctm̃. Mat. v. Neqꝫ accẽdunt lucer//
nã ⁊ ponũt eã ſub modio: ſʒ ſuꝑ cãdelabrũ
vt luceat oib⁹ q̃ in domo ſũt. Habuit autẽ
glĩoſus hilari⁹ triplicẽ lucꝫ ſplendorẽ.

Prĩo ſplendorẽ ſapiẽ luminoſe.

Scḋo ſplendorẽ relucẽtie v̓tuoſe

Tertio ſplendorẽ effulgẽtie miraculoſe.

Primo habuit ſplendorẽ